

St. prp. nr. 73. (1972—73)

Om Stortingets samtykke til godkjennelse av skatteavtale mellom Norge og Kenya.

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 26. januar 1973,
godkjent ved kongelig resolusjon samme dag.*

(Foredratt av statsminister Lars Korvald.)

Ved noteveksling av 21. og 26. november 1963 mellom den norske og den britiske regjering ble den norsk-britiske skatteavtale av 2. mai 1951 utvidet til også å omfatte Kenya. Etter at denne stat ble selvstendig 12. desember 1963, ble innholdet av den nevnte noteveksling bekreftet ved noteveksling av 6. april og 9. juli 1965 mellom den norske og den kenyanske regjering.

Ved note av 4. oktober 1971 til den norske ambassade i Nairobi meddelte Kenyas regjering at den ønsket å oppsi den gjeldende skatteavtale og inngå en ny overenskomst innen 30. juni 1972. Fra norsk side stillet man seg positiv til forslaget, og det ble i tiden 21.—26. februar 1972 ført forhandlinger i Nairobi mellom en norsk og en kenyansk delegasjon om en slik overenskomst.

Den norske forhandlingsdelegasjon, som var oppnevnt av Utenriksdepartementet, besto av ekspedisjonssjef Arne Scheel, formann, og byråsjef Stener A. Hanson, begge fra Finansdepartementet.

Forhandlingene ledet til paragrafering av et utkast til ny overenskomst med tilhørende protokoll.

Ved paraferingen ble fra kenyansk side gitt uttrykk for ønsket om at den nye overenskomst skulle få virkning fra og med inntektsåret 1972. Dette ble godtatt fra norsk side. I samsvar hermed oppsa Kenya den gjeldende skatteavtale ved note datert 17. mai 1972 med virkning fra og med 1. januar 1973.

Ved kgl. resolusjon 30. juni 1972 ble utkastet besluttet undertegnet. Undertegningen

ble foretatt i Nairobi 13. desember 1972 av Norges chargé d'affaires a.i., Knut Hedemann, og Kenyas finansminister, M. Kibaki.

Et avtrykk av overenskomstens og protokollens engelske originaltekst, med oversettelse til norsk, legges frem.

Overenskomsten følger i store trekk det mønster som er lagt til grunn i lignende avtaler som Norge tidligere har sluttet med andre land til unngåelse av dobbeltbeskatning. I de senere år har disse overenskomster vært basert på det mønsterutkast som i 1963 ble utarbeidet av Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD). Skatteavtaler med utviklingsland inneholder i alminnelighet vesentlige avvikelser fra OECD-mønsteret. Disse går gjerne ut på at den stat hvor de forskjellige inntekter skriver seg fra («kilde-staten») blir tillagt en større beskatningsrett. Det vil fremgå av bemerkningene til de enkelte artikler i den nye skatteavtale mellom Norge og Kenya at den inneholder flere bestemmelser av denne karakter, særlig når det gjelder beskatningen av dividender, renter, royalties og skipsfartsinntekter.

Overenskomsten omfatter 31 artikler, og protokollen har 3 avsnitt.

Artiklene 1 og 2 inneholder bestemmelser om overenskomstens saklige anvendelsesområde.

Den gjelder personer som er bosatt enten i den ene av statene eller i begge stater.

I motsetning til den tidligere skatteavtale

Om Stortingets samtykke til godkjenning av skatteavtale mellom Norge og Kenya.

omfatter den nye overenskomst ikke bare direkte skatter av inntekt men også norsk formueskatt. Formueskatt utskrives ikke i Kenya.

Artiklene 3, 4 og 5 inneholder definisjoner av forskjellige ord og uttrykk som forekommer i overenskomsten.

Det følger av artikkel 3, pkt. 1 (b), at overenskomsten ikke skal få anvendelse for Svalbard, Jan Mayen og de norske besittelser utenfor Europa.

Etter vedtagelsen av den norske lovgivning om kontinentalsokkelen inneholder skatteavtaler som Norge inngår med andre stater i alminnelighet bestemmelser om at definisjonen av «Norge» omfatter den norske del av kontinentalsokkelen, for så vidt angår utforskning og utnyttelse av naturforekomster der. Dette gjelder også den foreliggende overenskomst. Det er fastsatt en tilsvarende bestemmelse for Kenyas vedkommende.

De øvrige definisjoner i artikkel 3 følger stort sett OECD-mønsteret. De avvikelser som forekommer er vesentlig av redaksjonell karakter.

Artikkel 4 inneholder regler om uttrykket «skattemessig bopel» og hvorledes det skal forholdes når en fysisk eller juridisk person etter intern lovgivning i de to land anses for å være bosatt (hjemmehørende) både i Norge og i Kenya.

Artikkel 5 inneholder definisjon av uttrykket «fast driftssted». Denne definisjon er viktig fordi den danner rammen for skattlegging av forretningsinntekter i henhold til reglene i artikkel 7, som en person bosatt i den ene stat oppebærer ved forretningsvirksomhet i den annen stat. Definisjonen avviker fra OECD's mønsterartikkel ved at stedet for bygningsarbeid eller monteringsarbeid, pkt. 2 (h), anses for et fast driftssted når arbeidet pågår i et tidsrom som overstiger seks måneder, i stedet for tolv måneder som er vanlig i avtaler mellom industrialiserte stater. Videre fremgår det av artikkel 5, pkt. 4 (b) at det anses for et fast driftssted hvis et foretagende i en av statene gjennom sin representant i den annen stat fra lager der utleverer varer til effektivisering av bestillinger.

Artiklene 6—23 har regler om beskatningen av forskjellige former for inntekt. Disse bestemmelser har til formål å forhindre dobbeltbeskatning, dvs. at en skattyter blir skattlagt i begge stater av samme inntekt. De nevnte artikler inneholder derfor detaljerte regler for de enkelte inntektsarter, som blir avgjørende for om beskatningsretten skal tilfalle den stat hvor den skattepliktige er bosatt eller den av statene hvor vedkommende inntekt har sin kilde.

Artikkel 6 fastsetter at inntekt av fast eiendom kan skattelegges i den stat hvor eiendommen ligger (kildestaten), overensstemmende med OECD's mønster. Av hensyn til de norske regler i skattelovene av 1911 om at personer bosatt i utlandet bare kan kreve et begrenset fradrag for gjeldsrenter, er det i artikkelens pkt. 4 fastsatt at slikt fradrag kan kreves på de samme vilkår som gjelder for personer som er bosatt i den stat hvor den faste eiendom ligger.

Artikkel 7 gir regler om skattlegging av inntekt ved forretningsvirksomhet, som et foretagende hjemmehørende i den ene stat utøver i den annen stat. Slik virksomhet kan bare inntektsbeskattes i den sistnevnte stat hvis den utøves gjennom et fast driftssted der. De nærmere definisjoner av hva som forstås ved et fast driftssted, er som nevnt foran, tatt inn i artikkel 5. Derimot inneholder artikkel 7 hovedprinsippene for selve ansettelsen av inntekt som skriver seg fra det faste driftssted. Bortsett fra enkelte redaksjonelle endringer, er bestemmelsene avfattet etter OECD-mønsteret.

I forbindelse med beskatningen av for tjeneste ved forretningsvirksomhet og faste driftssteder, skal også nevnes reglene i artikkel 26, pkt. 2, siste ledd, som er tatt inn i skatteavtalen etter ønske fra norsk side. Det følger av denne bestemmelse at et kenyansk aksjeselskap som driver forretningsvirksomhet i Norge gjennom et fast driftssted her, uten hinder av reglene om ikke-diskriminering kan skattlegges etter den skattesats som etter gjeldende norske regler er fastsatt for den del av overskuddet ved virksomheten i Norge som ikke blir utdelt som dividender til aksjonærene (f.t. 50,8 %). Det blir således ikke gitt fradrag ved statsskatteligningen for en forholdsmessig del av dividender som selskapet i Kenya utdeler til sine aksjonærer i den utstrekning selskapets overskudd skriver seg fra dets faste driftssted i Norge.

Artikkel 8 inneholder regler om beskatningen av inntekt av skipsfart og luftfart. Etter kenyansk skattelovgivning påligger det utenlandske foretagender som driver skipsfart eller luftfart å svare 40% skatt av netto utgående fraktinntekter. Nettoinntekten fastsettes av skattemyndighetene til den prosentvise del av bruttoinntektene som de finner rimelig.

Norge har i avtalen godtatt at Kenya skattlegger inntekter av skipsfart ved transport fra kenyanske havner, jfr. artikkelens pkt. 2, hvilket medfører en endring i forhold til den någjeldende skatteavtale. Kenya har dog gått med på at den skattebare inntekt ikke skal utgjøre mer enn 5% av utgående bruttofrakter.

Om Stortingets samtykke til godkjenning av skatteavtale mellom Norge og Kenya.

Videre skal den skatt som pålegges reduseres med 50% på samme måte som fastsatt i Norges skatteavtaler med enkelte andre utviklingsland (Ceylon, India, Malaysia, Singapore, Thailand og Tyrkia). Det fremgår av artikkel 25, pkt. 2 (b), at det vil bli gitt fradrag i den skatt som pålegges det norske rederi her i landet for den kenyanske skatt av fraktinntektene. Artikkel 8 inneholder for øvrig i pkt. 4 en definisjon av uttrykket «internasjonal fart», som presiserer den forståelse som også tidligere er lagt til grunn når det gjelder beskatningen av skipsfart og luftfart.

Overensstemmende med OECD's mønster, skattlegges inntekter av internasjonal luftfartsvirksomhet kun i den stat hvor foretagendets virkelige ledelse har sitt sete. Norge har i protokollens avsnitt I tatt forbehold om retten til å skattelegge Det Norske Luftfartselskap A/S for dets andel som deltager i Scandinavian Airlines System.

Artikkel 9 omhandler foretagender som har fast tilknytning til hverandre, og er fullt ut avfattet etter OECD's mønster. Bestemmelsen gjelder assosierte selskaper, d.v.s. moderseiskaper og datterselskaper samt seiskaper under felles kontroll og ledelse. Den går ut på at ligningsmyndighetene kan iligne skatt av den fortjeneste det assosierte selskap ville ha hatt om ikke det særlige forhold besto mellom dette selskapet og selskapet i den annen stat. I hovedtrekkene tilsvarende bestemmelsene i artikkel 9 de regler som er fastsatt i skattelovene av 1911, og kommer bare til anvendelse hvor det foreligger særlige forretningsvilkår mellom de assosierte foretagender.

Artikkel 10 gjelder beskatningen av dividender. Slike inntekter kan, i samsvar med OECD-mønsteret, skattlegges både i den stat hvor aksjonæren er bosatt og i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende (kildestaten).

Etter OECD's mønster er beskatningsretten i sistnevnte stat begrenset til 5% av dividendens bruttobeløp hvis mottageren i det annet land er et selskap og dette direkte innehar minst 25% av aksjekapitalen i det utdelende selskap. Ellers kan kildeskatten etter det nevnte mønster ikke overstige 15%.

Det fremgår av artikkel 10, pkt. 2, at maksimumsatsene for de her nevnte kildeskatter er fastsatt til henholdsvis 15 og 25%. I betraktning av at norske selskaper, ved de særregler som ble fastsatt ved lov nr. 71 av 19. juni 1969, har rett til å kreve fradrag ved statskatteligningen for dividender som utdeles av årets overskudd, er det også i Norges

interesse at den forholdsvis lave skattesats på 5% i OECD-mønsteret blir forhøyet i forbindelse med skatteavtaler med andre land.

For å unngå såkalt kjedebeskatning av selskaper og aksjonærer, er det fastsatt i artikkelens pkt. 3 at en aksjonær bosatt i Norge som betaler norsk statskatt av dividender som han mottar fra et selskap i Kenya skal være fritatt for å svare de øvrige norske inntektsskatter av slike dividender, på samme måte som om aksjonæren hadde mottatt dividendene fra et norsk selskap. Tilsvarende regler er fastsatt i en rekke skatteavtaler som Norge har inngått med andre stater.

Det er i artikkelens pkt. 4, inntatt en særbestemmelse etter ønske fra Kenyas side. Denne går ut på at et norsk selskap som innehar minst 25% av aksjekapitalen i et selskap i Kenya, i visse tilfelle kan unntas også fra norsk statskatt av dividender som det førstnevnte selskap mottar. Reglen er motivert ut fra kenyansk ønske om å oppmuntre til norske investeringer i virksomhet som Kenya er særlig interessert i. Det er derfor et vilkår for den her nevnte skattelettelse at den bare blir innrømmet etter særskilt avtale mellom de kompetente myndigheter i begge stater i det konkrete tilfelle.

Den dobbeltbeskatning som fremkommer ved at dividender normalt skattlegges i begge stater, unngås ved at den stat hvor aksjonæren er bosatt gir fradrag i den der utlignede skatt for den kildeskatt som er oppkrevet i den annen stat, jfr. artikkel 25, pkt. 2 (b) og pkt. 1, for henholdsvis Norges og Kenyas vedkommende.

Renter kan etter artikkel 11 skattlegges både i den stat hvor mottageren av slike inntekter er bosatt og i den stat hvor den som foretar rentebetalingen er hjemmehørende (kildestaten). Mens kildeskatten etter OECD's mønster er begrenset til 10%, er den etter artikkel 11, pkt. 2, fastsatt til 20% som maksimum. Bestemmelsen om kildeskatt av renter innebærer en endring i forhold til den någjeldende avtale, hvor slike inntekter er forbeholdt den stat til beskatning hvor mottageren er bosatt. Renter som skriver seg fra en av statene og betales til regjeringen i den annen stat, en kommune eller sentralbanken og eventuelt etter nærmere avtale mellom enkelte andre statsinstitusjoner, er imidlertid etter artikkelens pkt. 3 unntatt fra den nevnte kildeskatt. Den dobbeltbeskatning som fremkommer ved at renter kan skattlegges både ved kilden i Kenya og på mottagerens hånd i Norge, unngås ved regelen i artikkel 25, pkt. 2 (b), ved at det blir gitt fradrag i den utlignende norske skatt for den pålagte kenyanske kildeskatt. Etter norsk lovgivning oppkre-

Om Stortingets samtykke til godkjennelse av skatteavtale mellom Norge og Kenya.

ves ingen kildeskatt av renter som utredes herfra til mottager i utlandet.

I motsetning til OECD's mønsteravtale og den gjeldende skatteavtale med Kenya, inneholder artikkel 12 regler om at royalties kan skattlegges i den stat hvor den som utreder slik godtgjørelse er hjemmehørende (kildestaten). Den skatt som pålegges må dog ikke overstige 20% av royalty-beløpet. Flere av OECD's medlemsland har tatt forbehold om adgang til å skattlegge royalties ved kilden. De norske skatteavtaler med Canada, Japan, Portugal, Spania og Tyrkia inneholder således, etter ønske fra disse stater, regler om kildebeskatning av royalties som i den enkelte avtale varierer fra 5 til 15%. Sett på denne bakgrunn, er det derfor lite å bemerke til at artikkel 12 etter ønske fra Kenya inneholder en slik bestemmelse. Den dobbeltbeskatning som fremkommer ved at royalties kan skattlegges både ved kilden i Kenya og på mottagerens hånd i Norge, unngås etter regelen i artikkel 25, pkt. 2 (b), ved at det blir gitt fradrag i den utlignende norske skatt for den pålagte kenyanske kildeskatt. Etter norsk lovgivning oppkreves ingen kildeskatt av royalties som utredes herfra til mottager i utlandet.

Artikkel 13 har regler om beskatning av formuesgevinst. Bortsett fra enkelte redaksjonelle endringer, er bestemmelsene utformet på grunnlag av OECD's mønsterartikkel. På samme måte som nevnt i forbindelse med artikkel 8 om luftfartsinntekter, er det i protokollens avsnitt I fra norsk side tatt forbehold om adgang til å skattlegge Det Norske Luftfartselskap A/S for dets andel i formuesgevinst som deltager i Scandinavian Airlines System.

Etter ønske fra norsk side er det videre foretatt en tilføyelse til artikkelen, som pkt. 5. Tilføyelsen må sees på bakgrunn av angjeldende norske regler om skattlegging av fysiske personer etter reglene om «selgende gruppe» i skattelovene av 1911 § 54 (§ 46), begges 2. ledd, sammenholdt med § 15 (§ 10), begges 1. ledd, bokstav c. Det forutsettes at aksjonæren i vedkommende norske selskap har vært bosatt i Norge i løpet av de seneste 10 år før aksjesalget finner sted.

Artikkel 14 inneholder regler om beskatning av eksperthonorarer. Tilsvarende bestemmelser i andre skatteavtaler som Norge har inngått finnes bare i avtalen med Trinidad og Tobago — i en viss utstrekning også i avtalen med Tyrkia. En definisjon av uttrykket «ekspertonorarer» er gitt i artikkelens pkt. 3. En person bosatt i Norge som utfører et oppdrag som teknisk konsulent i Kenya — uten å ha noen fast forretningsinnretning til sin rådighet der — kan etter

regelen i artikkel 14, pkt. 2, pålegges en kildeskatt på 20% av det bruttohonorar som han får for sitt arbeid. Honoraret kan også skattlegges i Norge, og den dobbeltbeskatning som oppstår unngås ved at det blir gitt fradrag i norsk skatt for den nevnte kildeskatt etter reglene i artikkel 25, pkt. 2 (b).

Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke) er omhandlet i artikkel 15. Bestemmelsene om beskatning av inntekt ved slik virksomhet avviker fra de tilsvarende regler i OECD's mønsteravtale. Etter dette mønster skattlegges inntekter ved utøvelse av et fritt yrke i den stat hvor yrkesutøveren er bosatt. Bare når han har en fast forretningsinnretning (kontor e.l.) i den annen stat av hensyn til sitt arbeid, kan hans inntekter skattlegges i den sistnevnte stat i den utstrekning disse skriver seg fra den virksomhet som han utøver der. I overenskomsten med Kenya er dette vilkår fastholdt som en alternativ beskatningsadgang i artikkel 15, pkt. 1 (a). Det er imidlertid også gitt kildestaten adgang til å skattlegge de her omhandlede inntekter når yrkesutøveren oppholder seg i denne stat i et tidsrom som i løpet av kalenderåret overstiger 183 dager, jfr. artikkelens pkt. 1 (b), uten at han har noen fast forretningsinnretning der. En lignende bestemmelse finnes i enkelte andre skatteavtaler som Norge har inngått, bl.a. den nye avtale med USA av 3. desember 1971.

Lønnsinntekter er omhandlet i artikkel 16. Som etter OECD's mønster tilkommer det den stat hvor lønnsinntekteren er bosatt å skattlegge hans lønnsinntekter, med mindre arbeidet utføres i den annen stat. I så fall har den stat hvor arbeidet utføres rett til å skattlegge dem. Det gjelder dog en unntagelse på bestemte vilkår i artikkelens pkt. 2 for kortvarige opphold (under 183 dager i løpet av vedkommende inntektsår).

Det er fastsatt en særregel i artikkelens pkt. 3 om lønn som tilkommer sjømenn og flymannskaper i internasjonal fart. Slike lønnsinntekter kan skattlegges i den stat hvor foretagendets virkelige ledelse har sitt sete. Norge har i protokollens avsnitt III forbeholdt seg retten til å skattlegge personer bosatt her i landet som tjenes-tegjør ombord i fly som drives av Scandinavian Airlines System.

Styregodtgjørelse kan etter regelen i artikkel 17 skattlegges i den stat hvor det selskap er hjemmehørende som utreder slik godtgjørelse. Regelen tilsvarende OECD's mønsterartikkel.

Artikkel 18 fastsetter at opptredende kunstnere og profesjonelle idrettsmenn kan skattlegges i den stat

Om Stortingets : uttykke til godkjennelse av skatteavtale mellom Norge og Kenya.

hvor slik virksomhet utøves, uansett reglene i artikkel 15 om inntekt av fritt yrke og artikkel 16 om lønnsarbeid i privat tjeneste. Regelen i pkt. 1 er avfattet etter OECD's mønster. Artikkelen pkt. 2 inneholder en tilføyelse som tar sikte på i særlige tilfelle å sikre den stat beskatningsretten hvor kunstneren opptrer. Ennvidere er det i pkt. 3 tatt et forbehold som gjelder når opptreden av kunstnere m.v. i den ene av statene i sin helhet eller hovedsakelig finansieres av offentlige fond i den annen stat.

Lønn vedrørende offentlig tjeneste er omhandlet i artikkel 19. Beskatningsretten med hensyn til slike inntekter er tillagt den stat som utreder slik godtgjørelse når vedkommende offentlige tjenestemann er borger av denne stat eller ikke er bosatt i den annen stat utover det tidsrom som er nødvendig for utøvelse av tjenesten. Denne særregel gjelder dog ikke lønn som utredes av en av statene i forbindelse med utøvelse av forretningsvirksomhet.

Artikkel 20 gjelder beskatningen av pensjoner og livrenter. Det fremgår av artikkelens pkt. 1 at kildestaten er tillagt beskatningsretten med hensyn til pensjoner vedrørende tidligere privat tjeneste samt livrenter. Denne regel avviker fra OECD's mønster hvor beskatningsretten med hensyn til de her nevnte pensjonsinntekter er tillagt den stat hvor pensjonisten er bosatt. På grunnlag av OECD's mønster er det fastsatt i pkt. 2 at pensjoner vedrørende tidligere offentlig tjeneste kan skattlegges i den stat som utreder godtgjørelsen.

Artikkel 21 inneholder enkelte særregler om beskatningen av studenter og lærlinger som er bosatt i en av statene, og oppholder seg i den annen stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring. Etter pkt. 1 skal de ikke skattlegges i den sistnevnte stat av pengebeløp som de i denne anledning mottar fra utlandet under oppholdet der. Pkt. 2 inneholder videre en regel om at godtgjørelse for lønnsarbeid som i løpet av inntektsåret ikke overstiger kr. 13 500 skal unntas fra beskatning i oppholdslandet, forutsatt at lønnsarbeidet utføres der av hensyn til studiene eller opplæringen. De skattelettelser som følger av artikkel 21 kan ikke gis utover en periode på tre år i trekk.

Artikkel 22 gjelder lærere som er bosatt i den ene stat og midlertidig oppholder seg i den annen stat for å drive undervisning eller forskning. Hvis oppholdet ikke overstiger to år, skal den sistnevnte stat ikke skattlegge den godtgjørelse som læreren mottar for sitt arbeid.

Artikkel 23 gjelder inntekt som

ikke er uttrykkelig omhandlet i de foregående artikler. Slike inntekter kan bare skattlegges i den stat hvor vedkommende er bosatt, forutsatt at det dreier seg om inntekt som er skattbar i denne stat.

Artikkel 24 omhandler formuesbeskatningen. Stort sett går reglene ut på at formuesbeskatningen kan gjennomføres i den stat som er tillagt beskatningen av inntekter som har tilknytning til vedkommende aktivum. Når det gjelder skip, aksjer, obligasjoner og rettigheter som foranlediger royalties, er beskatningsretten tillagt den stat hvor den som eier slik formue er bosatt. I forbindelse med formuesbeskatningen av luftfartøyer er det også her tatt et forbehold i protokollens avsnitt I om formue som tilhører Det Norske Luftfartselskap A/S som deltager i Scandinavian Airlines System. Det fremgår av artikkelens pkt. 2 at gjeld som har tilknytning til fast eiendom kan fratrekkes ved formuesbeskatningen på de samme vilkår som gjelder for personer bosatt i den stat hvor eiendommen ligger, jfr. bemerkningene om gjeldsrenter i forbindelse med artikkel 6.

Artikkel 25 inneholder regler til unngåelse av dobbeltbeskatning. Det fremgår av artikkelens pkt. 2 at Norge anvender det såkalte fordelingsystem. Dette innebærer at inntekter og formue som Kenya har rett til å skattlegge, skal holdes utenfor beskatningen i Norge. Ved beregningen av skatten av den gjenværende inntekt eller formue, kan det imidlertid etter pkt. 3 bestemmes at den skattesats skal anvendes som ville ha kommet til anvendelse hvis inntekt og formue som etter avtalen er overlatt Kenya til beskatning ikke var blitt unntatt ved den norske beskatning. Inntekter som kan skattlegges i begge stater, f.eks. dividender, tas derimot med ved beskatningen i Norge når mottageren av slike inntekter er bosatt her, mot at det blir gitt fradrag i utlignet skatt for betalt kildeskatt i Kenya, jfr. pkt. 2 (b), med det forbehold for dividenders vedkommende som er fastsatt i pkt. 2 (c) og nærmere kommentert i forbindelse med artikkel 10 foran.

Det fremgår av artikkelens pkt. 1 at Kenya anvender det såkalte «credit»-system og skattlegger personer bosatt der av all inntekt — også den som Norge etter avtalen kan skattlegge — mot at det blir gitt et nærmere fastsatt fradrag i skatten for skatt utlignet i Norge.

Med sikte på å fremme den økonomiske utvikling inneholder Kenyas skattelovgivning visse bestemmelser som går ut på å redusere beskatningen av enkelte inntekter, f.eks. renter og royalties. Disse skattelettelser ville ikke

Om Stortingets samtykke til godkjenning av skatteavtale mellom Norge og Kenya.

ha nådd sitt mål, hvis foretagender i Norge som er interessert i investeringer i Kenya ville fått en tilsvarende høyere beskatning her. Reglene i artikkel 25, pkt. 5, tar sikte på å unngå denne virkning. Tilsvarende bestemmelser er vanlige, i forskjellige former, i skatteavtaler mellom industrialiserte stater og utviklingsland.

Artiklene 26—29 inneholder enkelte særlige bestemmelser. Dette gjelder regler om ikke-diskriminering (artikkel 26), fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler (artikkel 27), utveksling av opplysninger (artikkel 28) samt diplomatiske og konsulære tjenestemenn (artikkel 29).

Artiklene 30 og 31 inneholder sluttbestemmelsene. Overenskomsten trer i kraft når de nødvendige statsrettslige foranstaltninger i begge stater er gjennomført. For Norges vedkommende må således Stortingets samtykke til inngåelse av overenskomsten innhentes før den kan tre i kraft.

Overenskomsten vil første gang få virkning for skatter som utlignes av inntekt og formue vedrørende inntektsåret 1972.

Protokollen består av tre punkter.

Punkt I innebærer at Norge har enerett til beskatning av Det Norske Luftfartsselskap (DNL)'s inntekt og formue som

interessent i Scandinavian Airlines System (SAS).

Punkt II innebærer at kildestaten kan beskatte inntekt av fritt yrke og lønnsarbeid hvis mottageren oppholder seg i kildestaten i mer enn 183 dager i det enkelte skatteår.

Punkt III fastslår at bare Norge kan beskatte lønnsinntekter mottatt av en person bosatt i Norge for arbeid utført ombord i luftfartøy tilhørende Scandinavian Airlines System (SAS).

Spørsmålet om godkjenning av overenskomsten med protokoll er blitt forelagt for Finansdepartementet som har anbefalt at overenskomsten godkjennes.

Utenriksdepartementet deler Finansdepartementets standpunkt.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt utkast til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av en overenskomst av 13. desember 1972 mellom Kongeriket Norge og Republikken Kenya til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, med tilhørende protokoll.

Om Stortingets samtykke til godkjenning av skatteavtale mellom Norge og Kenya.

Vi **OLAV**, Norges Konge,

gjør vitterlig:

Stortinget blir innbudt til å fatte vedtak om samtykke til at Norge godkjenner en overenskomst av 13. desember 1972 mellom Kongeriket Norge og Republikken Kenya til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue med tilhørende protokoll.

Tilråding fra Utenriksdepartementet ligger ved i avtrykk.

Gitt på Oslo slott 26. januar 1973.

Under Vår hånd og rikets segl

OLAV
(L. S.)

Lars Korvald

Finn Midtskaug